

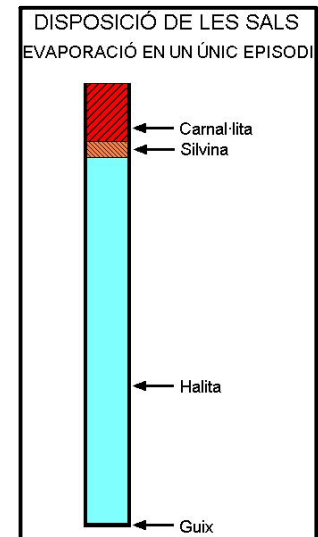
LA SAL

Les sals del mar

L'aigua de mar té moltes sals dissoltes, però la més abundant amb diferència és el clorur de sodi o sal comuna. També hi ha clorur de potassi, de magnesi, guix, etc. En forma de materials geològics els coneixem com a halita, silvina, carnal·lita i guix respectivament.

Si es deixa evaporar aigua de mar, les sals que conté van precipitant i es dipositen al fons, seguint un ordre: la primera en precipitar és la menys soluble, i la darrera la que ho és més.

Si s'hagués evaporat l'aigua d'aquell mar d'una sola vegada tindriem les evaporites en l'ordre que veus al dibuix.

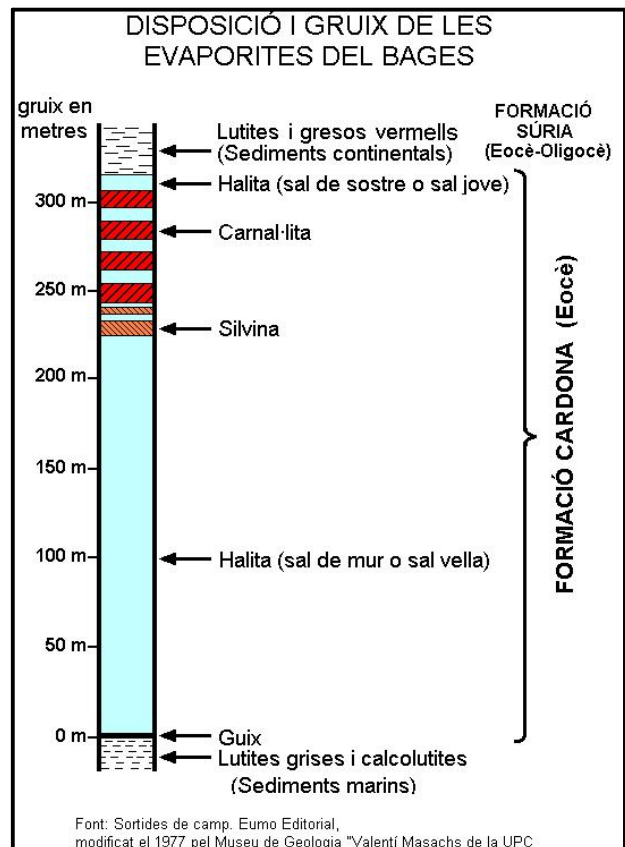
Però la disposició de les sals és molt més complicada

Com veus en el segon dibuix, les diferents sals estan molt barrejades. Això és degut a les periòdiques entrades d'aigua marina i a les esporàdiques pluges, que feien baixar la salinitat de l'aigua i s'interrompia el procés de precipitació de les sals, fins i tot es podien dissoldre les dipositades darrerament. A més, l'aigua de mar aportava sals que potser ja havien precipitat abans, formant capes repetides.

Això explica que actualment no tinguem les quatre capes de sals ordenades (guix-halita-silvina-carnal·lita), sinó que les capes són múltiples i aparentment desordenades.

A més, hi ha argila grisa

Les repetides capes primes d'argila grisa que veiem enmig de la massa salina i que li dona un aspecte ratllat, demostren que, malgrat el clima sec i calorós que hi havia, periòdicament devia ploure i els rius arrossegaven sediments cap a aquell mar interior. Cada capa d'argila correspondria a una d'aquelles pluges, o a un curt període plujós.

Un mar encalmat i saturat de sal

Les capes de sal i argila, als llocs on no s'han deformat posteriorment, formen làmines perfectes. Això demostra que es van dipositar al fons d'unes aigües saturades de sal i molt encalmades on la sedimentació es produïa d'una manera tranquil·la.